

стати пріоритетними завданнями органів державної влади та недержавних інституцій.

Література

1. Про національну безпеку: Закон України від 15 черв. 2022 р. № 2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19?find=1&text=%D0%B7%D0%B0%D0%B3%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B0#Text>

2. Діордіца І.В. Поняття та зміст кіберзлочинності. URL: <http://goal-int.org/ponyattya-ta-zmist-kiberzlochinnosti> (дата звернення: 20.01.2023)

3. Кіберполіція фіксує збільшення випадків шахрайств, вчинених під виглядом інвестування на фінансових ринках. URL: https://www.npu.gov.ua/news/kiberzlochini/kiberpolic_ziya-fiksuje-zbilshennya-vipadkiv-shahrajstv-vchinenix-pid-viglyadom-investuvannya-na-finansovixrinkax (дата звернення: 20.01.2023)

4. Про заходи щодо вдосконалення формування та реалізації державної політики у сфері інформаційної безпеки України: Рішення Ради Національної безпеки і оборони України від 28 квіт. 2014 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0004525-14#Text> (дата звернення: 20.01.2023)

УДК 351.74(043.2)

Майстат А.В., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний університет «Чернігівська політехніка»,
м. Чернігів, Україна
Науковий керівник: Козинець О.Г., к.і.н., доцент

ПРАВООХОРОННІ ТА «СИЛОВІ» ОРГАНИ ДЕРЖАВИ

Правоохоронні органи є важливою частиною системи органів державної влади. Вони виконують охоронні функції та забезпечують внутрішню стабільність держави. Необхідно зазначити, що деякі «силові» органи входять до правоохоронних. Збройні Сили України (далі – ЗСУ) є «силовим» органом нашої держави. Наразі для України вони мають велике значення та виявляють колаборантів та державних зрадників, рятують людей, забезпечують економічну безпеку тощо.

Дослідженням питання правоохоронних та «силових» органів держави займалися М.В. Ковалів, С.С. Єсімов, Ю.С. Назар, М.Т. Гаврильців, П.В. Шумський, Н.С. Юзікова, А.І. Берлач, А.М. Волощук, О.Ю. Кириченко, А. Фаріон-Мельник, О. Яремко та інші вчені.

Як зазначає А. Фаріон-Мельник та О. Яремко «правоохоронні органи – це органи державної влади, за функціональним критерієм спрямовані на фахове здійснення правоохоронної діяльності з метою забезпечення

верховенства права і правопорядку, охорони прав, свобод і законних інтересів фізичних осіб, прав і законних інтересів юридичних осіб, інтересів суспільства та держави від протиправних посягань» [1, с. 69].

При цьому система правоохоронних органів поєднує загальні та спеціальні правоохоронні органи, судові органи та правозахисні організації. Багатоаспектність системи правоохоронних органів, напрями її діяльності, розподіл функцій та наявність відповідної спеціалізації дають змогу виділити органи, що входять до системи [2, с. 7].

Згідно з ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» до правоохоронних органів відносять: органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції [3].

Діяльність правоохоронних органів різноманітна. Водночас вони утворюють цілісне поле правоохоронної діяльності. При цьому основне завдання правоохоронних органів – поновити права, які були порушені. Йдеться про систему правомірних дій, до яких примушується фізична або юридична особа, що спричинила своїми діями збитки або будь-які інші негативні наслідки, до їх відшкодування [4, с. 20].

У процесі припинення злочинної діяльності правоохоронні органи здійснюють правомірний вплив (реагування на умови та причини вчинення злочинів, роз'яснення процесуальних прав та обов'язків, інформування правопорушників та їх мікросередовище наслідків злочину тощо). Водночас правоохоронці не повинні вчинювати жодних протиправних дій у вигляді погроз, залякувань, побиття проти нелегальних осіб [5, с. 17].

Якщо говорити про «силові органи», то вони захищають державні таємниці та суверенітет у повітрі, на морі та суші. ЗСУ та його спеціальні підрозділи – це основні війська нашої держави. Вони відіграють вирішальну роль у захисті українського народу. Одним із основних нормативно-правових актів, що встановлює загальні засади організації армії є воєнна доктрина. Також існують військові статuti, керівництва, настанови. На сьогодні можна сказати, що деякі правоохоронні органи виконують деякі військові функції (Національна поліція).

Отже, у держави є свої функції, одна з них правоохоронна. Правоохоронні органи забезпечують внутрішню стабільність та правопорядок за допомогою відповідних повноважень встановлених законодавством. Основними завданнями правоохоронних органів є

відновлення порушеного права, а також запобігти скоєнню правопорушення. «Силові» органи захищають суверенітет держави від посягань. Їхня організація базується на певних принципах визначених воєнною доктриною. Разом із цим правоохоронні органи можуть виконувати певні функції військових. При цьому «силові» органи також можуть здійснювати правоохоронну діяльність.

Література

1. Фаріон-Мельник А., Яремко О. Правоохоронні органи: питання термінології та системи. *Актуальні проблеми правознавства*. 2020. № 2(22). С. 65-70.

2. Юзікова Н.С. Судові та правоохоронні органи України: навч. посіб. 4-те вид., перероб. і допов. Київ: Істина, 2006. 320 с.

3. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23 груд. 1993 р. № 3781-ХІІ. Дата оновлення: 24.11.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12#Text> (дата звернення: 21.08.2022).

4. Судові та правоохоронні органи: навч. посіб. / М.В. Ковалів та ін.; Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2016. 388 с.

5. Судові, правоохоронні, контрольно-наглядові та правозахисні органи України: підручник / за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. С.М. Гусарова; Харків: МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ, 2020. 508 с.

УДК 343.58(043.2)

Майстро Д.М., здобувачка вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ

Прояви жорстокості до тварин, на жаль, є реаліями нашого життя. Особливо в умовах воєнного стану беззахисні тварини потребують як ніколи раніше пильного нагляду з боку держави і небайдужих громадян щодо їхніх безпечних умов існування. Слід наголосити, що суспільство проявляє активну участь у захисті тварин, наприклад, проводяться акції проти жорстокого поводження з тваринами, у соціальних мережах повідомляють про випадки знущання над домашніми/безпритульними собаками, кішками. І такі факти допомагають працівникам органів Національної поліції України відкривати кримінальні провадження, оскільки згідно ст. 32 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» (далі – Закон) [1] вони здійснюють нагляд за дотриманням вимог у сфері захисту тварин від жорстокого поводження та вживають